

ZYGMUNT SUŁOWSKI

IMIONA CHRZESTNE W PARAFII PIOTRAWIN W XVII—XIX WIEKU

Parafia w Piotrawinie nad Wisłą należy do najstarszych na Lubelszczyźnie. Pierwsze wiadomości o świątyni znajdują się w XIII-wiecznych *Żywotach* biskupa krakowskiego Stanisława, zabitego w r. 1079, kanonizowanego w 1253 r. Według *Żywotów* biskup celebrował w kościele oraz wskrzesił rycerza Piotra, aby ten potwierdził fakt sprzedaży wsi¹. Na tej podstawie ustala się początki parafii nie później niż na przełom XII i XIII w.² Wieś przeszła na własność biskupstwa ok. 1309 r. z nadania Władysława Łokietka³. Zbigniew Oleśnicki zbudował ok. 1440 r. ceglany kościół gotycki pod wezwaniem św. Tomasza Apostoła i Stanisława oraz kaplicę grobową Piotra; oba budynki przetrwały do dziś⁴. W XVIII w. istniały projekty rozbudowy kościoła lub wzniesienia nowego — o czym świadczą liczne fragmenty kolumn z tego czasu. Piotrawin był żywym ośrodkiem kultu św. Stanisława; Długosz mówi o masowym napływie Polaków w święto jego śmierci (11 IV) i translacji relikwii (27 IX)⁵, zaś z XVII w. zachowało się kilkadziesiąt obrazów wotywnych.

Obszar parafii kościoła piotrawińskiego ulegał w ciągu wieków pewnym zmianom — zwłaszcza skutkiem przesunięć głównego koryta Wisły. W skład parafii wchodziły stale wsie: Piotrawin, Głodno, Janiszów, Kamień i Kaliszany. Ta ostatnia ciążyła okresowo do Rybitw, będących ośrodkiem klucza dóbr. Wieś Łaziska należy zasadniczo do parafii Opole, lecz jej część — co najmniej od połowy XVII w. do Piotrawina. Zapewne trochę później przyłączono Braciejowice, związane pierwotnie z Sol-

¹ *Monumenta Poloniae Historica*, t. IV, Lwów 1884, s. 262-263, 375-377.

² H. Grocholski, *Powstanie archidiaconatu zawichojskiego i jego najstarsze kościoły do połowy XIV w.*, „Roczniki Humanistyczne”, XIII (1965), z. 2, s. 161.

³ *Kodeks dyplomatyczny katedry krakowskiej ś. Wacława*, t. I, Kraków 1874, nr 117.

⁴ R. Brykowski, *Kościół parafialny w Piotrawinie*, „Roczniki Humanistyczne”, VI (1957), z. 4, s. 47-56.

⁵ J. Długosz, *Liber beneficiorum dioecesis Cracoviensis*, t. II (Opera Omnia t. VIII), Kraków 1864, s. 562.

cem na lewym brzegu Wisły. Podobny był los Zakrzowa, należącego do początku XIX w. do parafii Chotcza.

Księgi metrykalne parafii Piotrawin zaczęto prowadzić od końca XVI w. Dziś istnieje 5 ksiąg przedrozbiorowych, z których 4 zawierają zapisy chrztów, zwykle obok ślubów. Z czasów austriackich zachowała się tylko księga ślubów. Dalej istnieją niektóre księgi z lat 1812—23 oraz komplet 3 rodzajów zapisów od 1826 r.⁶ W księgach przedrozbiorowych mamy zapisy chrztów z lat 1599—1607, 1631—42 i 1681—1758 oraz zapisy dzieci nieślubnych z lat 1687—1734 i 1743—62; w księgach porozbiorowych są zawarte chrzty z lat 1812, 1815—17, 1820 i od 1826. O liczbach zapisów chrztów od 1647 r. informuje również zestawienie sporządzone w 1901 r.⁷

Roczne liczby zapisów chrztów z przełomu XVI i XVII w. wynoszą blisko 150; natomiast po 1630 r. oscylują one około 50 i rosną dopiero od poł. XVIII w., przekraczając 100 w poł. XIX w., zaś 200 w samym jego końcu. Trzykrotny spadek liczby chrztów w poł. XVII w., znany mi na podstawie wykazu z 1901 r., próbowałem tłumaczyć kompletną dewastacją obszaru parafii w okresie „potopu”⁸. Po zbadaniu ksiąg metrykalnych okazało się jednak, że spadek ten nastąpił znacznie wcześniej — i że wiąże się on ze zmianą obszaru oddziaływania kościoła w Piotrawinie. Na przełomie bowiem stuleci przystępowała tu do sakramentów również ludność zachodniej części parafii Opole, Kluczkowic i parafii Rybitwy; stan ten trwał aż do odzyskania tych kościołów z rąk kalwinów ok. 1615 r.⁹ Przełom ilustrują dobrze liczby ślubów; w ciągu 5 lat 1605—09 zawarto w Piotrawinie 142 śluby, w tym 54 z 5 wsi należących do parafii, 23 z Łazisk i 65 z innych miejscowości; natomiast w ciągu 5 lat 1617—21 było 66 ślubów, w tym 47 ze wsi parafialnych, 11 z Łazisk i 8 z innych miejscowości. Podobnie wyglądają proporcje dla chrztów, dla których dysponujemy liczbami z odleglejszych tylko okresów: w ciągu 4 lat 1600—03 było 597 chrztów, w tym 154 ze wsi parafialnych, 57 z Łazisk i 386 z innych miejscowości; natomiast w ciągu 3 lat 1632 i 1637—38 (dane dla innych lat są niekompletne) odpowiednie liczby wynoszą: 146 oraz 120, 16 i 10. Tak więc po rekatolizacji sąsiednich kościołów — liczby zapisów w Piotrawinie z 5 wsi parafialnych utrzymały się na dotychczasowo-

⁶ Wyrażam wdzięczność Księżom Proboszczom Janowi Hryniewiczowi i Janowi Augustynkowi za umożliwienie mi wykorzystania tych ksiąg.

⁷ Archiwum Kurii Biskupiej w Lublinie, sygnatura 60/VI/1.

⁸ Z. Sułowski, *O właściwą metodę wykorzystywania metryk kościelnych dla badań demograficznych*, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, X (1962), z. 1-2, s. 97.

⁹ A. Kossowski, *Protestantyzm w Lublinie i w Lubelskiem w XVI—XVII w.*, Lublin 1933, s. 89, 91, 152-154.

wym poziomie, z (podzielonych już?) Łazisk spadły o ok. 60%, zaś z innych miejscowości zmalały wielokrotnie.

W tej sytuacji wybór materiału do analizy imiennictwa nastęrcza pewne trudności. Wobec braku widocznych różnic między mieszkańcami poszczególnych miejscowości — zdecydowałem się na rozpatrywanie pełnych serii zapisów bez wyłączenia chrztów spoza parafii. Przeanalizowałem 2 zespoły liczące po blisko 600 zapisów: lata 1600—03, jako najstarszą zachowaną serię, oraz okres 12 lat od maja 1711 do kwietnia 1723 r., zapisany na początku III księgi. Dla pewnych porównań uwzględniłem w węższym zakresie problemów zapisy z lat 1812 i 1815—17, pierwsze zachowane z XIX w.; zespół ten liczy ok. 300 imion, zawartych w 250 zapisach.

Jako podstawową pozycję z tej dziedziny należy wymienić książkę J. S. Bystronia¹⁰. Brak natomiast bogatszego materiału porównawczego, opartego na badaniach lokalnych, wobec niewielkiego zainteresowania badaczy tą problematyką z pogranicza demografii, religii i obyczajów¹¹.

*

Liczebność nadawanych imion zależy w pierwszym rzędzie od liczby urodzonych dzieci. W całym badanym okresie metrykę spisywano tylko raz — przy okazji chrztu dziecka. Z nielicznych danych dla pocz. XVII w. oraz z formularza aktów XIX stulecia wynika, że dla otrzymania daty urodzenia należy odliczyć około 6 dni od daty chrztu. Wśród ochrzczonych — a zapewne i urodzonych — widać lekką przewagę chłopców, wypada ich bowiem 106,9—108,5 na 100 dziewczynek. Najwyższe liczby chrztów przypadają na pierwszy kwartał roku (ok. 123% przeciętnej miesięcznej) oraz na wrzesień (ok. 112%) i październik (ok. 108%); najniższe na grudzień (ok. 70%) i maj (74%) oraz lipiec (69% — co może być jednak wynikiem pozornym wobec prawdopodobnego braku jednej karty z okresu 6 VII—7 VIII 1603). Wyraźna przewaga liczebna chłopców zaznacza się w marcu i wrześniu, słabsza w grudniu; dziewcząt — słabsza w kwietniu; natomiast w lipcu i listopadzie obu okresów proporcje są odwrócone¹².

Na chrzcie nadawano dziecku z reguły jedno imię. Zasada ta w latach 1600—03 nie zna wyjątków. W okresie 1711—23 było już 18 dzieci dwuimiennych (ponad 3% ogółu). Natomiast w przebadanych dla porównania

¹⁰ *Księga imion w Polsce używanych*, Warszawa 1938.

¹¹ Por. Z. Sułowski, *Imiona chrzestne w Polsce XIV—XIX w.*, „Sprawozdania z Czynności Wydawniczej i Posiedzeń Naukowych oraz Kronika Towarzystwa Naukowego KUL” XI (1960), s. 95-97.

¹² Por. np. *Ludność Polski w latach 1945—1965*, GUS, Warszawa 1966, s. 38-40, 184, 186.

latach 1812 i 1815—17 było 41 dzieci wieloimiennych (ponad 16%), w tym 4 trójimiennych i 1 czteroimienne. Liczby dzieci wieloimiennych były bardzo różne w kolejnych latach. W 1812 r. było ich aż 30 (39%) w tym trój- i czteroimienne, w 1815 — 5 (7%), w 1816 — 6 (13%), zaś w 1817 nie było takiego wypadku. W latach 1711—21 i w 1723 r. było 8 dzieci dwuimiennych (1,5%) — wyłącznie w rodzinach szlacheckich (nazwiska na -ski, niekiedy tytułatura) i służby kościelnej (Bratysiewicz — kantor, Swiczkowicz). Natomiast w 1722 r. było takich chrztów aż 10 (20%), w tym 7 w rodzinach chłopskich (Sekuła, Maznik, Sadło, Winiarz, Oleksy, Kręgiel, Mazurek); zwyczaj ten stosował zwłaszcza kanonik lubelski Michał Bobrykiewicz, będący równocześnie komendantem piotrawińskim i rezydujący przez 4 miesiące tegoż roku (kwiecień — sierpień).

Liczba używanych imion męskich wyraźnie wzrasta w kolejnych okresach (tabl. I — zob. s. 109). W latach 1600—03 nadawano ich na chrzcie 28, w latach 1711—23 — już 40, zaś w 1812 i 1815—17 r. — 42. Liczba przebadanych chrztów w ostatnim okresie jest dwukrotnie mniejsza — toteż wzrost liczby nadawanych imion był zapewne w rzeczywistości jeszcze szybszy. Nadto w metrykach polskich z XIX w. stosowano pewne rozróżnienia, których w tablicy nie uwzględniono (celem zachowania jej jedności): obok Jana czy Jana Chrzciciela występuje Jan z Dukli (3 razy) i Jan Kanty (1 raz) obok Józefa — Józef Kalasanty (1 raz), obok Stanisława — Stanisław Kostka (1 raz), obok Andrzeja — Jędrzej (2 razy).

W pierwszym okresie zdecydowaną przewagę ma imię Stanisław — 52 razy (16,9%), dalej Wojciech (10,1%) i Jan (9,7%), Szymon (7,1%) i Maciej (6,2%), Andrzej (5,2%) i Walenty (4,9%); razem tymi siedmioma imionami ochrzczono 60,1% chłopców. Nadto 13 imion zostało użytych 4—12 razy (1,3—3,9%) oraz 8 imion — 1 względnie 2 razy (0,3—0,6%). W latach 1711—23 Stanisław utrzymał pierwszą pozycję przy znacznie mniejszej liczbie 30 razy (9,9%), a za nim Wojciech (6,9%) i Jan (6,6%), obok których znalazł się całkiem nowy Antoni (6,3%); razem te 4 imiona popularne nadano 29,6% chłopców. Wśród 23 imion występujących 3—15 razy (1,0—4,9%), kilka zupełnie nowych zdobyło większą popularność: Kazimierz (12 razy), Józef (11 razy — poprzednio 1 raz), Łukasz (9 razy), Franciszek (9 razy) i Kajetan (6 razy). Spośród popularnych poprzednio najbardziej stracili na znaczeniu: Andrzej, Szymon, a zwłaszcza Walenty, który znalazł się wśród 13 imion najrzadziej nadawanych (1—2 razy czyli 0,3—0,7%). W latach 1812—17 widać dalszą ewolucję w tym samym kierunku: najliczniejszymi imionami są: Jan — 17 razy (11,1%), Stanisław — 14 razy (9,2%) i Józef — 10 razy (6,5%), przy czym główni patroni: Jan Chrzciciel i Stanisław biskup występują najwyżej po 13 razy (8,5%), zaś Oblubieniec NMP — 9 (5,9%); te trzy popularne imiona

nadano więc tylko w 26,8%, a jeżeli uwzględnić tylko najpopularniejszych patronów — to w 22,9% przypadków. Ponadto 17 imion wystąpiło 3—7 razy (2,0—4,6%), 9 imion — po 2 razy (1,3%) oraz 13 imion po jednym razie (0,7%). Z nowych imion należy odnotować popularność Ignacego (6 razy), Feliksa (5 razy — poprzednio 1 raz) i Filipa (4 razy); zapomniano natomiast o Jakubie, Sebastianie, Kazimierzu, Wawrzyńcu, Kajetanie i Mateuszu.

Ogólnie więc wzrost liczby nadawanych imion łączył się ze spadkiem popularności imion najczęstszych. Jeżeli za tę granicę przyjąć mechanicznie 5% — to w pierwszym okresie 6 imion popularnych nadano 55,2% razy, w drugim 4 imiona nadano 29,6% razy, zaś w trzecim — 3 imiona nadano 26,8% a właściwie 22,9% razy. Natomiast imion najrzadszych, nadawanych rzadziej niż 1 raz na 100, było w latach 1600—03 tylko 8, zaś w latach 1711—23 i 1812—17 po 13. Najliczniejsze były imiona średnio-częste, nadawane w 1—5% wypadków; było ich w kolejnych okresach 14, 23 i 26.

Można jeszcze postawić pytanie: czy były różnice w wyborze pierwszego i dalszych imion? W latach 1711—23 nadano chłopcom drugie imiona 8 razy, zaś w początkach XIX w. — 22 razy. W większości nadawano z tej okazji imiona używane częściej, lecz jest kilka charakterystycznych wyjątków. Imię Kajetana wystąpiło tylko w 1722 r. z inicjatywy wspomnianego już księdza Bobrykiewicza; 4 razy zostało nadane jako drugie, zaś pozostałe 2 razy jako pierwsze. W latach 1812—17 kilka imion użyto wyłącznie jako drugie: Klemens (2 razy), Bogumił, Flórian, Hilary i Teodusz (po 1 razie) oraz prawie wyłącznie Jan z Dukli (2 razy na 3).

Sezonowość nadawania imion męskich wykazuje rażące nieregularności. Wobec rzucającej się w oczy popularności imienia w okresie święta patrona — w tabl. II (zob. s. 110) i III (zob. s. 111) ułożono imiona w kolejności głównych uroczystości patronów. Wyjątek zrobiono dla czczonego w parafii biskupa Stanisława, uwzględniając poza dniem 8 V oba święta wymienione przez Długosza. W podsumowaniu tabl. II (zob. s. 111) okazało się, że 61% chłopców w latach 1600—03 otrzymywało imiona patronów, których święta przypadały w miesiącu udzielania chrztu. Gdyby zaś ten okres rozszerzyć na miesiąc poprzedzający święto i następujący po nim — wówczas odsetek imion chrzestnych nadanych w kwartale święta wynosiłby aż 87%. Niektóre nawet dość popularne imiona nadawano wyłącznie w miesiącu święta — Sebastian, Grzegorz, Mateusz — do wyjątków zaś należą te, które nadano więcej niż 1 raz poza kwartałem uroczystości: Stanisław, Jan, Krzysztof, Szymon, Mikołaj i Adam. Stanisław zawdzięcza to niewątpliwie swej wielkiej popularności związanej zwłaszcza z wrześnieowym świętem. Jan również — choć obraz

może być przejaszczony, gdyż np. chrzty z grudnia i stycznia dotyczą zapewne nie Chrzciela a Ewangelisty (27 XII). Także chrzest imieniem Wojciecha w październiku może być echem święta translacji relikwii z 20 X. Od tej zasady odbiega najbardziej Adam — a więc ten, który nie posiada w kalendarzu kościelnym swego własnego święta. W kwietniu i listopadzie, gdy przypadały po 2 święta popularnych patronów w pewnym odstępie czasu, nadawano ich imiona 86 lub 84% chłopców; podobnie było w lutym, sierpniu i wrześniu. Natomiast w marcu i lipcu, maju i grudniu było inaczej; w marcu bowiem (25%) nadawano jeszcze imię Macieja z lutego oraz już kwietniowych: Stanisława i Wojciecha; w lipcu zaś (42%) „królował” czerwcowy Piotr — wobec braku świąt patronów przed 25 lipca. Natomiast w danych kwartalnych, różnice między miesiącami uległy niwelacji; w listopadzie nadawano imiona wyłącznie według świąt z 3 sąsiednich miesięcy — natomiast w lutym (74%) jest stosunkowo najwięcej związanych z odleglejszymi uroczystościami (zwłaszcza Stanisław i Adam). W sumie widać, że podstawową przyczyną wyboru imienia chrzestnego był aktualny okres roku liturgicznego; w porównaniu z wagą kalendarza kościelnego inne czynniki, choć nieraz zauważalne (np. nadanie imienia ojca rodzzonego lub chrzestnego), miały tylko drugorzędne znaczenie.

Przebadanie sezonowości imion chrzestnych w latach 1711—23 (tabl. III — zob. s. 111) wykazało, że niektóre zjawiska uległy w ciągu stulecia jeszcze nasileniu. Odsetek chrztów imieniem patrona z tego samego miesiąca wzrósł do 71%. Lista imion dość popularnych, nadawanych tylko w miesiącu święta, wzrosła do 6: Błażej, Grzegorz, Józef, Bartłomiej, Mateusz, Andrzej. Większą liczbę razy nadano poza kwartałem święta imiona: Kazimierz, Stanisław, Jan, Jakub, Krzysztof i Franciszek, a także Adam i Kajetan. Wniosek, co do Kazimierza, może wynikać tylko z przyjętej zasady podziału na miesiące kalendarzowe — jeśli chrzty były w końcu stycznia, a święto przypada 4 marca. U Stanisława zanikło znaczenie święta kwietniowego — natomiast chrzty listopadowe z 1713—14 r. trudno chyba wiązać ze Stanisławem Kostką przed jego kanonizacją (1726). Zmalała liczba chrztów w pobliżu Jana Ewangelisty. Zwracają uwagę natomiast przejawy kultu Jakuba Mniejszego apostoła (1 V), może Tomasza z Akwinu (7 III), Antoniego opata (17 I) obok Antoniego Padewskiego i nadanie imienia Pawła w czerwcu, w związku ze świętem 29 VI. Nadal istnieje zwyczaj nadawania imienia Krzysztofa we wrześniu. Imię Adam nadawano w dalszym ciągu przez cały rok — ale już blisko połowa przypadków skupiła się w kwartale Bożego Narodzenia. Kajetan zaś — jak to już wyżej powiedziano — był popularny tylko w okresie kilkumiesięcznej rezydencji w Piotrowinie księdza Bobrykiewicza.

Najwyższy odsetek chrztów imieniem patronów z własnego miesiąca przypada na październik i grudzień, a także na czerwiec i wrzesień; w październiku bowiem (88%) przybył Franciszek i Łukasz, obok dawnego Szymona, w grudniu zaś (87%) stracił popularność listopadowy Andrzej. Najniższy odsetek na maj i luty; w maju bowiem (36%) obok Stanisława zyskał na znaczeniu czerwcowy Antoni Padewski. Najbardziej może charakterystyczna jest zmiana proporcji w ciągu XVII stulecia dla lutego i marca; w lutym bowiem zanikła popularność Walentego, w marcu zaś wyrosła Józefa i Kazimierza — obok dawnego Grzegorza. W lipcu nadawano wyłącznie imiona z 3 sąsiednich miesięcy; w marcu podobnie. Natomiast w kwietniu (71%) odczuwa się skutki malejącej popularności Wojciecha.

Liczba używanych imion żeńskich (tabl. IV — zob. s. 113) jest niższa od liczby męskich i wzrasta w kolejnych okresach jeszcze szybciej. W latach 1600—03 jest ich tylko 15, w latach 1711—23 już 27, zaś w latach 1812 i 1815—17 — aż 37. Wśród XIX-wiecznych uściśleń patronów wystąpiła tylko raz Katarzyna Sieneńska.

W pierwszym okresie zdecydowaną przewagę mają Zofia — 50 razy (17,6%) oraz Anna i Katarzyna — po 45 razy (15,8%); dalej idą Maryna (10,2%), Agnieszka (9,2%), Elżbieta i Jadwiga (po 6,7%) oraz Dorota (5,6%); razem tych 8 popularnych imion otrzymało aż 87,7% dziewczynek. Poza tym 6 imion zostało użytych 3—11 razy (1,1—3,9%) oraz jedno — 1 raz (0,4%). W latach 1711—23 obraz jest zupełnie inny. Zdecydowanie na czoło wysunęła się Marianna — 71 razy (24,7%); inne imiona popularne: Agnieszka, Elżbieta, Anna, Jadwiga, Ewa i Katarzyna występują tylko po 18—24 razy (6,3—8,4%); razem tymi 7 imionami ochrzczono 67,2% dziewczynek. Nadto 13 imion wystąpiło 3—14 razy (1,0—4,9%) — w tym Zofia — oraz 7 imion nadano 1 lub 2 razy (0,3—0,7%). W latach 1812—17 Marianna utrzymała prymat przy 25 wystąpieniach (17,4%); obok niej granice 5% przekroczyły: Tekla (10,4%), Katarzyna (8,3%) i Barbara (6,2%); razem te 4 popularne imiona nadano w 42,4% wypadków. Nadto 20 imion nadano 2—7 razy (1,4—4,9%) oraz 13 imion po 1 razie (0,7%).

Tak więc, jak i u chłopców, wzrost liczby nadawanych imion żeńskich łączył się z ogólnym spadkiem popularności imion najczęstszych: w pierwszym okresie użyto je aż w 87,7% wypadków, w drugim — 67,2%, w trzecim — 42,4%. Lista tych imion ulegała szybszym zmianom niż u chłopców. Zupełny przewrót spowodowało rozpowszechnienie imienia Marianna, które w początku XVIII w. nadawano co czwartej dziewczynce (24,7%)! Imion średnio częstych było w kolejnych okresach 6, 13, i 20 — zaś najrzadszych: 1, 7 i 13. Tak więc obraz imiennictwa żeńskiego, początkowo dość różny od męskiego, upodobnił się doń w XIX w.

Dalszych imion żeńskich w latach 1711—23 nadano 10, zaś w 1812—17

— już 25. W tym charakterze używano z reguły te najczęstsze — z wyjątkiem Marianny, która wystąpiła w tej sytuacji tylko raz w XVIII w. W tymże stuleciu tylko w tej roli użyto imię Brygidy, zaś imię Franciszki jeden raz na 3 wystąpienia. W XIX w. jako wyłącznie lub prawie wyłącznie drugie imię nadawano: Bogumiłę (1 raz), Joannę (2 razy na 3), Józefę (1 raz na 3), Julianę (1 raz na 2), Justynę (1 raz na 3), Konstancję (1 raz), Ludwikę (1 raz), Salomeę (1 raz na 2), Samueleę (1 raz), Stanisławę (1 raz) i Wiktorię (1 raz na 2).

Sezonowość nadawania imion żeńskich w latach 1600—03 (tabl. V — zob. s. 114) wyglądała inaczej niż u chłopców — wobec mniejszej liczby patronek i wielkiej popularności aż trzech: Zofii, Anny i Katarzyny. O dwóch wyraźnych świętach w roku można mówić jedynie odnośnie Maryny, która była ówczesną formą imienia maryjnego; potraktowano ją w tablicy tak jak Stanisława. Odsetek chrztów imieniem patronki, której święto przypada w tym samym miesiącu jest dwukrotnie niższy niż u chłopców (32%); najbardziej zaważyły tu miesiące: kwiecień, czerwiec i wrzesień, w których nie było żadnego takiego święta. Toteż właściwszym miernikiem jest chyba odsetek chrztów w kwartale święta; przypada ich 60% — czyli tyle, ile męskich w miesiącu święta (61%). Wysoki odsetek chrztów danym imieniem w miesiącu święta, osiągnęła z popularnych imion Agnieszka (73%) i Maryna (52% ale w stosunku do 2 świąt) — zaś z najpopularniejszych Katarzyna (42%); liczby te dla kwartałów wyraźnie wzrastają (92%, 86%, 71%). Natomiast popularność Zofii i Anny była większa w kilku miesiącach poprzedzających święto — stąd niski współczynnik miesięczny (12% i 7%) i kwartalny (40% i 36%). Z imion mniej używanych, mających zazwyczaj wyższe odsetki, zwracają zwłaszcza uwagę Ewa i Regina, nie występujące w ogóle w kwartale święta, oraz Krystyna. Tłumaczenie występowania imienia Ewy jest takie jak Adama — brak własnego święta liturgicznego. Natomiast odnośnie Reginy trzeba zapewne powtórzyć hipotezę, iż chrzty te nie były związane z kultem św. Reginy, panny męczenniczki, lecz z kultem maryjnym (odsetek kwartalny wynosi 67%)¹³. Sytuacja Krystyny jest analogiczna do Krzysztofa. Jedynym miesiącem o wysokim współczynniku miesięcznym jest listopad (81%), który zawdzięcza to zwłaszcza uroczystości św. Katarzyny, panny męczenniczki; poza tym wyższe odsetki ma styczeń (53%) ze świętem Agnieszki i lipiec (50%) z bardzo małą liczbą chrztów. Wysokie współczynniki kwortalne ma ostatni kwartał, lipiec i czerwiec — niskie zaś marzec, kwiecień, maj i wrzesień; przyczyną tego ostatniego faktu jest brak świąt patronek w tych miesiącach i popularność najczęstszych w długim okresie przed uroczystością.

¹³ Sułowski, *Imiona...*, s. 96.

Sezonowość nadawania imion żeńskich w latach 1711—23 (tabl. VI — zob. s. 115) wykazuje już większe podobieństwa do męskich. W ciągu stulecia wzrosły współczynniki miesięczne i kwartalne — mimo trwającego braku patronek dla kilku miesięcy. Wielki wpływ na współczynniki ma popularność imienia Marianna, które nadawano w ciągu trzech pierwszych kwartałów roku; uwzględniłem tylko związek tych chrztów ze świętami Zwiastowania i Wniebowzięcia — tak jak poprzednio — choć można by dopuścić również większą popularność Oczyszczenia (2 II), co wpłynęłoby na podwyższenie współczynników. Dawne imiona najpopularniejsze tracą na znaczeniu i stosowanie ich zawęża się do okresu święta — stąd wzrost współczynników dla Anny i Zofii. Pozornie, przeczy temu spadek odsetków dla Katarzyny; o ile jednak poprzednio ze świętami Katarzyny Sieneńskiej (30 IV) można było wiązać co dziewiąty chrzest tym imieniem (5 na 45) — to obecnie już co trzeci (6 na 18); gdyby zaś obliczyć odsetki dla 2 świąt — otrzymalibyśmy łączny współczynnik miesięczny 56% i kwartalny 94%. Inne imiona popularne mają również wyższe współczynniki niż w XVII w. Wśród nich przoduje Agnieszka — jak dawniej — i Jadwiga, dostosowuje się zaś nawet Ewa (tak jak Adam). Spośród rzadszych imion wyróżnia się w dalszym ciągu Regina; gdyby ją jednak potraktować znów jako formę imienia maryjnego — wówczas otrzymalibyśmy 42% i 75%, a więc odsetki zbliżone do przeciętnych (i łącznie 28,9 dziewczynek o imieniu maryjnym!). Z najrzadszych imion wykazuje mały związek ze świętem Rozalia, zaś jego brak: Krystyna (jak Krzysztof), Marcjanna i Brygida (użyte jako imiona drugie); może były to chrzty dzieci z rodzin szlacheckich mających większą inwencję w doborze imion? Najliczniejsze chrzty imionami świętych z tego samego miesiąca wypadały w listopadzie (Elżbieta i Katarzyna), marcu (Marianna), grudniu (3 imiona przy niewielkiej liczbie chrztów), lipcu (3 imiona) i styczniu (Agnieszka). Natomiast najmniej liczne — przy braku patronek (czerwiec, wrzesień) lub ich słabym znaczeniu (maj — Zofia, kwiecień — Regina?, Katarzyna Sieneńska). Współczynniki kwartalne rozkładają się podobnie: najwyższe dla ostatniego kwartału i lipca, najniższe dla maja i czerwca¹⁴.

Analogicznych badań dla początku XIX w. nie przeprowadzono ze

¹⁴ W badanych okresach zanotowano w metrykach 16 i 24 dzieci nieślubnych oraz 10 i 9 par bliźniąt. Dzieci te otrzymywały z reguły imiona popularne w porze ich chrztów, ale trafiały się charakterystyczne wyjątki. W latach 1600—03 tylko dziecku nieślubnemu nadano imię Wacława i chyba Mojżesza (zapis trudny do odczytania); w latach 1711—23 użyto tak Jacentego (1 raz na 2), Krzysztofa (1 na 3) i Dorotę (1 na 4). Wśród dzieci bliźniaczych należy odnotować parę, która w lutym 1602 r. otrzymała imiona Adama i Ewy; w 1711—23 r. tylko bliźniętom nadano imiona Dominika, Konstancji oraz dość rzadkie Franciszki (1 raz na 3).

względem na rozmiar artykułu. Z tegoż powodu nie przeanalizowano zagadnienia dokładniej — badając tylko miesiące kalendarzowe, nie zaś liczby dni przed i po święcie (odnosi się wrażenie, że popularność imienia trwa dłużej przed świętem niż po nim). Już jednak taka dokładność pozwala na śledzenie ewolucji imiennictwa, na jego zaś podstawie — ważniejszych świąt roku liturgicznego. Wśród mężczyzn widać powolny regres patrona parafii, nad którym w XIX w. uzyskuje przewagę Jan; wśród kilku dalszych najpopularniejszych zanika w ciągu XVII w. kult Walentego, pojawia się natomiast Antoniego Padewskiego i trwający w XIX w. Józefa; z kultów okresowych najkrócej trwał Kajetana — bowiem tylko w ciągu 4 miesięcy pobytu ks. Bobrykiewicza. Na imiennictwie żeńskim widać w ciągu XVII w. regres kultów tradycyjnych Zofii, Anny, Katarzyny i Doroty oraz bardzo szybki rozwój maryjnego; obok niego rozwija się kult Ewy i pojawia Teresy z Avili (zm. 1582); zaś w XIX w. maleje trochę kult NMP, pojawia się natomiast Tekli. Przebadanie imiennictwa pozwala na dalsze jeszcze wnioski. Nie tylko bowiem nowe imiona świadczą o nowych kultach — lecz także z rozkładu chrztów na przestrzeni roku można wnioskować o popularności kilku uroczystości ku czci tego samego świętego (Maryja, Stanisław) lub kilku świętych o tym samym imieniu (Katarzyna, Jan). Informacje o kultach maryjnym uzupełniają dodatkowo formy imion: ok. 1600 r. Maryna i ewentualnie Regina, w XVIII w. — Marianna i Regina, w XIX w. — tylko Marianna, obecnie zaś, jak wiemy z praktyki, zwyciężyła Maria. Warto podkreślić jeszcze wpływ osoby księdza na formowanie zwyczajów w zakresie imiennictwa. Stały wpływ jest widoczny w dostosowywaniu imion do kalendarza liturgicznego; okresowy zaś widać najbardziej na przykładzie 4-miesięcznej rezydencji ks. Bobrykiewicza w 1722 r.: ok. 40% dzieci dwuimiennych i połowa chłopców z pierwszym lub drugim imieniem Kajetan.

•

Praca ta miała w dużej mierze na celu pokazanie zasobów informacji do kultury poprzednich pokoleń, jakie tkwią w metrykach parafialnych, i metod ich wykorzystywania. W tej chwili trudno o porównania — wobec braku opracowań tego typu — i powyższe tendencje trzeba traktować ostrożnie jako względnie reprezentatywne dla większego obszaru. Dopiero dalsze badania — oby liczne — pozwolą na wyróżnienie zjawisk typowych i lokalnej specyfiki przebadanych ośrodków i terenów.

Tabl. I. Częstość nadawania imion męskich

Lp.	Imię	1600—03		1711—23		1812, 1815—17	
		liczba	%	liczba	%	liczba	%
1	Adam	10	3,2	14	4,6	3	2,0
2	Ambroży	1	0,3	—	—	—	—
3	Andrzej	16	5,2	8	2,6	7	4,6
4	Antoni	—	—	19	6,3	6	3,9
5	Augustyn	—	—	1	0,3	—	—
6	Baltazar	1	0,3	1	0,3	—	—
7	Bartłomiej	11	3,6	7	2,3	2	1,3
8	Benedykt	1	0,3	1	0,3	3	2,0
9	Błażej	—	—	3	1,0	—	—
10	Bogumił	—	—	—	—	1	0,7
11	Dominik	—	—	1	0,3	—	—
12	Feliks	—	—	1	0,3	5	3,3
13	Filip	—	—	—	—	4	2,6
14	Florian	—	—	—	—	1	0,7
15	Franciszek	—	—	9	3,0	6	3,9
16	Gabriel	1	0,3	1	0,3	1	0,7
17	Grzegorz	7	2,3	6	2,0	2	1,3
18	Hieronim	—	—	—	—	1	0,7
19	Hilary	—	—	—	—	1	0,7
20	Idzi	—	—	1	0,3	—	—
21	Ignacy	—	—	—	—	6	3,9
22	Jacenty	—	—	2	0,7	2	1,3
23	Jakub	12	3,9	15	4,9	1	0,7
24	Jan	30	9,7	20	6,6	17	11,1
25	Jerzy	—	—	1	0,3	—	—
26	Józef	1	0,3	11	3,6	10	6,5
27	Kacper	2	0,6	—	—	1	0,7
28	Kajetan	—	—	6	2,0	—	—
29	Karol	—	—	2	0,7	2	1,3
30	Kazimierz	—	—	12	3,9	2	1,3
31	Klemens	—	—	—	—	2	1,3
32	Konstanty	—	—	—	—	1	0,7
33	Krzysztof	6	1,9	3	1,0	—	—
34	Ludwik	—	—	1	0,3	—	—
35	Łukasz	—	—	9	3,0	5	3,3
36	Maciej	19	6,2	12	3,9	4	2,6
37	Marcin	12	3,9	9	3,0	2	1,3
38	Marek	—	—	—	—	1	0,7
39	Mateusz	4	1,3	7	2,3	—	—
40	Melchior	—	—	—	—	2	1,3
41	Michał	—	—	4	1,3	5	3,3
42	Mikołaj	8	2,6	5	1,6	1	0,7
43	Paweł	9	2,9	11	3,6	6	3,9
44	Piotr	8	2,6	5	1,6	4	2,6

Lp.	Imię	1600—03		1711—23		1812, 1815—17	
		liczba	%	liczba	%	liczba	%
45	Sebastian	9	2,9	12	3,9	1	0,7
46	Stanisław	52	16,9	30	9,9	14	9,2
47	Stefan (Szczepan?)	1	0,3	1	0,3	1	0,7
48	Szymon	22	7,1	9	3,0	2	1,3
49	Tadeusz	—	—	—	—	1	0,7
50	Tomasz	9	2,9	10	3,3	4	2,6
51	Wacław	1	0,3	—	—	—	—
52	Walenty	15	4,9	1	0,3	3	2,0
53	Wawrzyniec	9	2,9	12	3,9	—	—
54	Wincenty	—	—	—	—	3	2,0
55	Wojciech	31	10,1	21	6,9	7	4,6
razem wystąpięć		308	100,0	304	100,0	153	100,0
Liczba imion: najpopularniejsze (ponad 5,0%)		6	55,2	4	29,6	3	26,8
średnioczęste (1,0—4,9%)		14	41,9	23	65,5	26	64,7
najrzadsze (do 0,9%)		8	2,9	13	4,9	13	8,5
razem		28	100,0	40	100,0	42	100,0

Tabl. II. Sezonowość nadawania imion męskich w latach 1600—03¹⁵

Imię	Data święta	Miesiące												Razem	% w miesiącu	% w kwartale
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII			
Stanisław	11 IV, 8 V 27 IX	1	3	6	4	7	2	1	1	22	5	—	—	52	63	90
Kacper	6 I	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	100	100
Baltazar	6 I	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	100	100
Sebastian	20 I	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	100	100
Paweł	25 I	8	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	9	89	89
Walenty	14 II	2	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	87	100
Maciej	24 II	2	9	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19	47	95
Wacław	4 III	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	100
Grzegorz	12 III	—	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	100	100
Gabriel	18 III	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	100

Imię	Data święta	Miesiące												Razem	% w miesiącu	% w kwartale
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII			
Paweł	25 I	8	2	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	11	73	91
Błażej	3 II	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	100	100
Walenty	14 II	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	100	100
Feliks	21 II	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	100	100
Maciej	24 II	1	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12	92	100
Kazimierz	4 III	2	6	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12	33	83
Grzegorz	12 III	—	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	100	100
Gabriel	18 III	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	100	100
Józef	19 III	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11	100	100
Benedykt	21 III	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	100	100
Wojciech	23 IV	—	—	8	13	—	—	—	—	—	—	—	—	21	62	100
Jerzy	23 IV	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	100
Antoni	13 VI	1	—	—	—	8	9	1	—	—	—	—	—	19	47	95
Jan	24 VI	—	—	1	1	2	10	1	3	—	—	1	1	20	50	65
Piotr	29 VI	—	—	—	—	—	4	—	1	—	—	—	—	5	80	80
Jakub	25 VII	—	—	—	3	—	—	12	—	—	—	—	—	15	80	80
Jacenty	26 VII	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	2	—	100
Krzysztof	27 VII	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	—	—	3	—	—
Stefan	3 VIII	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	100
Dominik	5 VIII	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	100	100
Kajetan	7 VIII	—	—	—	2	2	1	—	1	—	—	—	—	6	17	17
Wawrzy- niec	10 VIII	—	—	—	—	—	—	2	10	—	—	—	—	12	83	100
Ludwik	19 VIII	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	100	100
Bartłomiej	24 VIII	—	—	—	—	—	—	—	7	—	—	—	—	7	100	100
Augustyn	28 VIII	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	100	100
Idzi	1 IX	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	100
Mateusz	21 IX	—	—	—	—	—	—	—	—	7	—	—	—	7	100	100
Michał	29 IX	—	—	—	—	—	—	—	2	2	—	—	—	4	50	100
Franciszek	4 X	—	1	—	—	—	—	—	—	—	7	—	1	9	78	78
Łukasz	18 X	1	—	—	—	—	—	—	—	—	8	—	—	9	89	89
Szymon	28 X	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	1	—	9	89	100
Karol	4 XI	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	2	50	100
Marcin	11 XI	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	8	—	9	89	100
Andrzej	30 XI	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	—	8	100	100
Mikołaj	6 XII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	3	5	60	100
Tomasz	21 XII	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	8	10	80	90
Adam	(24 XII)	1	1	—	—	2	2	—	1	1	1	2	3	14	21	43
Razem		26	29	33	21	22	27	16	32	30	26	26	16	304		
w tym w miesiącu święta		20	16	23	13	8	23	12	21	25	23	17	14	215		

Imię	Data święta	Miesiące												Razem	% w miesiącu	% w kwartale
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII			
w tym w kwartale święta		22	25	32	15	18	23	16	27	26	25	23	14	266		
% w miesiącu święta		77	55	70	62	36	85	75	66	83	88	65	87	71		
% w kwartale święta		85	86	97	71	82	85	100	84	87	96	88	87	87		

¹⁶ Zob. przypis 15. Brakujące daty uzupełniono na podstawie: G. Lefebvre, *Mszał rzymski*, Tyniec—Bruges 1949.

Tabl. IV. Częstotliwość nadawania imion żeńskich

Lp.	Imię	1600—03		1711—23		1812, 1815—17	
		liczba	%	liczba	%	liczba	%
1	Agata	—	—	2	0,7	3	2,1
2	Agnieszka	26	9,2	24	8,4	3	2,1
3	Anastazja	—	—	—	—	1	0,7
4	Anna	45	15,8	20	7,0	4	2,8
5	Apolonia	1	0,4	6	2,1	6	4,2
6	Balbina	—	—	—	—	1	0,7
7	Barbara	6	2,1	6	2,1	9	6,2
8	Bogumiła	—	—	—	—	1	0,7
9	Brygida	—	—	1	0,3	—	—
10	Cecylia	—	—	—	—	1	0,7
11	Dorota	16	5,6	4	1,4	1	0,7
12	Elżbieta	19	6,7	23	8,0	4	2,8
13	Emerencjana	—	—	1	0,3	—	—
14	Ewa	11	3,9	18	6,3	1	0,7
15	Franciszka	—	—	3	1,0	4	2,8
16	Gertruda	—	—	—	—	1	0,7
17	Helena	—	—	2	0,7	3	2,1
18	Jadwiga	19	6,7	19	6,6	6	4,2
19	Joanna	—	—	—	—	3	2,1
20	Józefa	—	—	—	—	3	2,1
21	Julianna	—	—	—	—	2	1,4
22	Justyna	—	—	—	—	3	2,1
23	Katarzyna	45	15,8	18	6,3	12	8,3
24	Konstancja	—	—	1	0,3	1	0,7
25	Krystyna	5	1,8	3	1,0	—	—
26	Kunegunda	—	—	1	0,3	—	—
27	Ludwika	—	—	—	—	1	0,7

Lp.	Imię	1600—03		1711—23		1812, 1815—17	
		liczba	%	liczba	%	liczba	%
28	Łucja	—	—	3	1,0	—	—
29	Magdalena	—	—	5	1,7	4	2,8
30	Małgorzata	6	2,1	4	1,4	2	1,4
31	Marcjanna	—	—	1	0,3	—	—
32	Marianna	—	—	71	24,7	25	17,4
33	Maryna	29	10,2	—	—	—	—
34	Petronela	—	—	—	—	3	2,1
35	Regina	3	1,1	12	4,2	—	—
36	Rozalia	—	—	4	1,4	4	2,8
37	Salomea	—	—	—	—	2	1,4
38	Samuela	—	—	—	—	1	0,7
39	Stanisława	—	—	—	—	1	0,7
40	Tekla	—	—	—	—	15	10,4
41	Teresa	—	—	14	4,9	2	1,4
42	Urszula	3	1,1	—	—	1	0,7
43	Wiktoria	—	—	—	—	2	1,4
44	Zofia	50	17,6	13	4,5	7	4,9
45	Zuzanna	—	—	8	2,8	1	0,7
Razem		284	100,0	287	100,0	144	100,0
Liczba imion: najpopularniejsze (ponad 5%)		8	87,7	7	67,2	4	42,4
średnioczęste (1,0—4,9%)		6	12,0	13	29,6	20	48,6
najrzadsze (do 0,9%)		1	0,4	7	3,1	13	9,0
Razem:		15	100,0	27	100,0	37	100,0

Tabl. V. Sezonowość nadawania imion żeńskich w latach 1600—03¹⁷

Imię	Data święta	M i e s i ą c e												Razem	% w miesiącu	% w kwartale
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII			
Maryna	25 III 15 VIII	—	5	9	1	—	2	3	6	1	—	—	2	29	52	86
Agnieszka	21 I	19	3	1	—	—	—	—	—	1	—	—	2	26	73	92
Dorota	6 II	6	7	—	1	—	1	—	—	—	—	1	—	16	44	81
Apolonia	9 II	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	100	100

Imię	Data święta	Miesiące												Razem	% w miesiącu	% w kwartale
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII			
Regina	7 IV	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	3	—	—
Zofia	15 V	2	7	11	10	6	4	1	3	2	3	1	—	50	12	40
Małgorzata	13 VII	—	—	—	—	—	2	2	1	1	—	—	—	6	33	83
Krystyna	24 VII	—	1	—	1	1	2	—	—	—	—	—	—	5	—	40
Anna	26 VII	5	2	6	6	7	8	3	5	—	1	1	1	45	7	36
Jadwiga	15 X	1	—	—	—	—	2	—	2	6	7	1	—	19	37	74
Urszula	21 X	—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	—	—	3	67	100
Elżbieta	19 XI	1	1	1	2	—	1	—	—	2	3	6	2	19	32	58
Katarzyna	25 XI	2	1	1	3	1	—	1	1	3	8	19	5	45	42	71
Barbara	4 XII	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	4	6	67	83
Ewa	(24 XII)	—	2	—	3	2	—	—	2	2	—	—	—	11	—	—
Razem		36	31	29	28	17	22	10	20	20	24	31	16	284		
w tym w miesiącu święta		19	8	9	—	6	—	5	6	—	9	25	4	91		
w tym w kwartale święta		25	16	9	11	6	16	8	12	8	20	27	13	171		
% w miesiącu święta		53	26	31	—	35	—	50	30	—	37	81	25	32		
% w kwartale święta		69	52	31	39	35	73	80	60	40	83	87	81	60		

¹⁷ Zob. przypis 15. Dla Maryny łączne przeciętne dla 2 świąt NMP.

Tabl. VI. Sezonowość nadawania imion żeńskich w latach 1711—23¹⁸

Imię	Data święta	Miesiące												Razem	% w miesiącu	% w kwartale
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII			
Marianna	25 III	3	13	13	9	3	7	5	12	6	—	—	—	71	35	82
	15 VIII															
Agnieszka	21 I	17	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—	4	24	71	96
Emerencjana	23 I	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	100	100
Konstancja	29 I	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	100
Dorota	6 II	—	3	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	4	75	75
Apolonia	9 II	2	3	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	6	50	83
Agata	15 II	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	100	100
Regina	7 IV	1	2	—	1	—	2	1	5	—	—	—	—	12	8	8
Zofia	15 V	—	2	2	3	3	1	—	2	—	—	—	—	13	23	54

Imię	Data święta	Miesiące												Razem	% w miesiącu	% w kwartale
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII			
Helena	21 V	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	100
Małgorzata	13 VII	—	—	—	—	1	—	3	—	—	—	—	—	4	75	75
Magdalena	22 VII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	100	100
Krystyna	24 VII	—	—	—	1	1	—	—	—	1	—	—	—	3	—	—
Anna	26 VII	—	—	1	—	4	2	8	3	2	—	—	—	20	40	65
Zuzanna	11 VIII	—	—	—	1	—	1	1	5	—	—	—	—	8	62	75
Rozalia	4 IX	—	—	—	—	1	1	—	2	—	—	—	—	4	—	50
Kunegunda	9 IX	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	1	—	100
Franciszka	4 X	—	—	1	—	—	—	—	—	1	1	—	—	3	33	67
Brygida	7 X	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—
Jadwiga	15 X	—	—	—	—	—	—	—	—	8	11	—	—	19	58	100
Teresa	15 X	—	—	—	1	2	1	—	1	6	3	—	—	14	21	64
Marcjanna	11 XI	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—
Elżbieta	19 XI	—	—	—	3	3	2	—	—	1	6	8	—	23	35	61
Katarzyna	25 XI	—	—	—	5	1	—	—	1	—	6	5	—	18	28	61
Barbara	4 XII	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	1	3	6	50	83
Lucja	13 XII	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	3	100	100
Ewa	(24 XII)	2	4	—	1	3	2	1	—	—	—	1	4	18	22	39
Razem		28	33	18	27	23	19	24	32	26	27	16	14	287		
w tym w miesiącu święta		18	8	13	1	3	—	16	17	—	15	13	10	114		
w tym w kwartale święta		23	24	13	15	3	3	22	23	21	27	15	14	203		
% w miesiącu święta		64	24	72	4	13	—	67	53	—	56	81	71	40		
% w kwartale święta		82	73	72	56	13	16	92	72	81	100	94	100	71		

¹⁸ Zob. przypis 15 i 16. Dla Marianny łączne przeciętne dla 2 świąt NMP.

LES NOMS DE BAPTÊME DANS LA PAROISSE DE PIOTRAWIN (VOÏVODIE DE LUBLIN) AUX XVII—XIXe SIÈCLES

Résumé

Les registres des années 1600—03, 1711—23 et 1812—17 servent comme base de cet article. L'auteur étudie la fréquence des noms masculins et féminins dans les périodes suivantes (table I, IV) ainsi que dans les mois des années 1600—03 (table II, V) et 1711—23 (table III, VI). On conférait les noms de ces saints, desquels les fêtes tombaient dans le mois du baptême, dans 32% (féminins 1600—03) à 71% (masculins 1711—23) des cas. L'évolution des cultes peut-être étudiée sur cette base.